

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 37Nt/15/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4125010859
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Šatková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2025:4125010859.2

Uznesenie

37Nt/15/2025

8

Okresný súd Nitra v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Šatkovej a prísediacich sudcov A. B. C. B. D., B. a E. F. G., v trestnej veci odsúdeného C. H., pre obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu podľa § 186 odsek 1, odsek 2 písmeno b), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a), d), f), i) Trestného zákona, v odseku 4 písmeno a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a), d), f), i) Trestného zákona, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.09.2025 takto

rozhodol:

37Nt/15/2025

2

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného C. H., narodeného XX.XX.XXXX v Šali, trvale bytom E. XXX/X, B., toho času v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, na povolenie obnovy konania, ktoré skončilo rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/76/2013 zo dňa 29.11.2013, právoplatným dňa 01.10.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 1To/27/2014-7119 zo dňa 01.10.2014, pre obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu podľa § 186 odsek 1, odsek 2 písmeno b), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, v odseku 4 písmeno a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno a), d), f), i) Trestného zákona z a m i e t a , pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

37Nt/15/2025

6

Odsúdený C. H. (ďalej len „odsúdený“) podal dňa 11.06.2025 na Okresný súd Nitra prostredníctvom obhajcu návrh na povolenie obnovy konania v právoplatne skončenej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 2T/76/2013, v ktorej bol rozsudkom zo dňa 29.11.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1To/27/2014 zo dňa 01.10.2014 uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu podľa § 186 odsek 1, odsek 2 písmeno b), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona ako dokonaný a v odseku 4 písmeno a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a), d), f), i) Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 20 rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s maximálnym stupňom strázenia, ochranný dohľad v trvaní 3 roky, počas ktorého bude povinný plniť povinnosti uvedené v § 77 odsek 1 písmeno a), b), c) Trestného zákona. Zároveň súd rozhodol o povinnosti obžalovaného nahradiť škodu poškodenému a ďalšiu poškodenú odkázal súd s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Návrh na povolenie obnovy konania odsúdený odôvodnil tým, že súd o jeho vine rozhodol v nezákonomnom zložení, pretože konajúci senát Okresného súdu Nitra nemohol vo veci odsúdeného rozhodovať. Poukázal na rozhodnutia ESLP a Najvyššieho súdu SR (napr. 2TdoV/10/2021, 3Tdo/43/2023), podľa ktorých v situáciách, kde rozhodoval sudca o obžalovaných, ktorých trestná činnosť navzájom súvisí, nemôže takýto sudca rozhodovať o vine obžalovaného. Odsúdený uviedol, že sa až teraz dozvedel, že konajúci senát uznal vinu bývalých spoluobžalovaných odsúdeného, z ktorých vecí bol vylúčený na samostatné konanie, a to v podstate celkom rovnako, ako následne tento senát odsúdil aj odsúdeného. Podľa neho senát Okresného súdu Nitra v rovnakom zložení teda rozhodol o vine odsúdeného už v rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 2T/16/2011 zo dňa 03.07.2013, kde tvrdí o odsúdenom, že je spolupáchateľom trestnej činnosti, za ktorú boli odsúdení bývalí spoluobžalovaní odsúdeného, čo je uvedené v skutkovej vete tohto rozhodnutia, a teda rozhodnutie o odsúdenom bolo pre konajúci senát vopred jednoznačné, a potvrdil to senát v rozsudku, kde síce v skutkovej vete rozhodnutia použil v písomnom vypracovaní rozsudku len začiatkové písmená mena a priezviska odsúdeného, v ďalšej časti rozhodnutia však pracoval s celým menom a priezviskom odsúdeného, pričom z formulácii slovných spojení a z textu rozsudku je vina odsúdeného z pohľadu konajúceho senátu nespochybniteľná. K uvedenému poukazoval na bod 58 a body 60 a 62 Rozsudku ESLP Mucha vs. Slovenská republika a následne aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2TdoV/10/2021 a sp. zn. 5Ndt 9/2023. Dodal, že v uznesení Krajského súdu v Nitre č.k. ITo/27/2014-7119 zo dňa 1.10.2014 sa v odôvodnení rozhodnutia uvádza, že odsúdený bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 2T/16/2011 zo dňa 3.7.2013 (teda nie rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 2T/76/2013 zo dňa 29.11.2013, proti ktorému podal odsúdený odvolanie), cituje sa v uznesení skutková veta z rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 2T/16/2011 zo dňa 03.07.2013 aj s uvedením mena a priezviska odsúdeného začiatkovými písmenami, teda odvolací senát pracoval s rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 2T/16/2011 zo dňa 03.07.2013, na základe ktorého bola vina odsúdeného vopred jasná.

Svoj návrh na obnovu konania odsúdený odôvodňoval tiež skutočnosťou, že F. H. urobil v konaní pred súdom aj inú výpoveď, než je výpoveď, ktorá je uvedená v rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 2T/76/2013 zo dňa 29.11.2013, z ktorej vychádzal súd pri posudzovaní viny odsúdeného, a to dňa 28.06.2013 v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod č.k. 2T/16/2011, o ktorej odsúdený nevedel. K tomu poukazoval na právne závery vyplývajúce z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva týkajúce sa čl. 6 ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v zmysle ktorých sa musí výsluch svedka zodpovedajúci tomuto článku uskutočniť na verejnom súdnom pojednávaní, za prítomnosti obžalovaného, teda pred súdom, ktorý rozhoduje o oprávnenosti obvinenia, a ktorý musí mať možnosť hodnotiť vierohodnosť svedka na základe jeho priameho pozorovania správania a reakcii, obžalovanému musí byť daná adekvátna a náležitá príležitosť, aby spochybnil výpoveď svedka proti sebe a kládol mu otázky, a to buď v okamžiku jeho výpovede, alebo v neskoršom štádiu.

Odsúdený ďalej citoval z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 4 Tost 19/2014 zo dňa 30.09.2014, poukazoval tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 2 Tost 35/2013 zo dňa 26.11.2013, sp. zn. 2 Tost 42/2016 z 15.12.2016 a sp. zn. 4 Tost 23/2023 zo dňa 25.01.2024.

Na verejnom zasadnutí odsúdený uviedol, že mu nebolo umožnené nahliadnuť do spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/16/2011 vo fáze po jeho vylúčení na samostatné konanie, pretože téma návrh na obnovu konania sa týka výpovede F. H. a možno aj ďalších dôkazov.

Svoj návrh na povolenie obnovy konania rozšíril o možnosť uplatnenia retroaktivity, novelu Trestného zákona. K tomu uvádzal, že nastavenia ukladania trestov a výšky škody novou trestnou politikou, humanizácia trestov, má vplyv aj na výšku jeho trestu. Poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktoré uviedlo, že nové právne hodnotenie trestu nie je dôvod obnoviť, ale je vhodné, aj toto stanovisko meniť, pričom okresný súd je tvorcom práva a môže sám zaujať stanoviskom; na stanovisko ESLP zo dňa 29.5.2020 sp.zn. P-16-2019-001, ktoré by mali aj súdy Slovenskej republiky rešpektovať, a mali by sa prispôsobovať odporúčaniam tohto súdu. Odsúdený považoval za diskriminačné z pohľadu jeho trestov, že po novele zákona bol niekto odsúdený za taký istý trestný čin s nižším trestom. Novela Trestného zákona nezasahovala všetkých, čo hodnotí ako diskriminačné.

Obhajca na verejnom zasadnutí predložil doplnenie návrhu, v ktorom poukazoval na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 1.8.2025 vo veci C-544/23.

Súd na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie oboznámením podstatného obsahu spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/76/2013, s dôrazom na zápisnice o hlavnom pojednávaní (zo dňa 31.05.2011 na č.l. 3310 a nasl., zo dňa 18.07.2011 na č.l. 3337 a nasl., zo dňa 23.8.2011 č.l. 3483 a nasl.), rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/76/2013 zo dňa 29.11.2013, uznesenie Krajského súdu v Nitre 1To/27/2014 zo dňa 1.10.2014 a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Tdo/13/2018. Tiež oboznámil rozsudok Okresného súdu Trnava sp.zn. 3T/80/2010, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 3To/66/2018, hodnotenie odsúdeného z ÚVTOS vrátane skráteného výpisu, odpis z registra trestov odsúdeného ako aj výpis z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov odsúdeného.

Odsúdený na verejnom zasadnutí argumentoval, že svedok F. H. sa v štádiu prípravného konania ku skutku priznal, ale neuvádzal meno odsúdeného C. H., táto výpoveď nebola usvedčujúca. F. H. svoju výpoveď v konaní pred súdom negoval, vyhlásil, že je nevinný. Po vylúčení veci C. H. na samostatné konanie vykonal F. H. pridávajúcu odpoveď, ktorú odsúdený považoval za novú skutočnosť. Preto trvá na výsluchu F. H.. Rozhodnutie v jeho trestnej veci považoval odsúdený za nezákonné, z dôvodu, že bolo vykonané nezákonnými sudcami.

Okrem výsluchu F. H. obhajoba na verejnom zasadnutí navrhovala oboznámiť rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/16/2011 a rozsudok E. I. G. č. 63703/19 zo dňa 25.11.2021, rozsudok Európskeho súdu č. 1128/17 zo dňa 16.02.2021, nález Ústavného súdu SR č. II US 36/2023 zo dňa 09.08.2023 – s časťou stať č.19, smernicu Európskeho parlamentu a Rady EÚ 2016/343.

Súd zamietol vykonať vyššie uvedené dôkazy navrhnuté obhajobou, z dôvodu, že ide o dôkazy neodôvodnené a nepodstatné pre rozhodnutie o návrhu na obnovu konania. Súd poukazuje na zásadu iura novit curia – súd pozná právo ex officio. Obsah rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/16/2011 bol odsúdenému známy, o čom svedčí aj samotný návrh odsúdeného, v ktorom na tento rozsudok poukazuje. Dôkazy vykonané v trestnej veci vedenej Okresným súdom Nitra sp. zn. 2T/16/2011, ich hodnotenie a právne úvahy, ktorými sa súd spravoval pri ich hodnotení, uvádzané v samotnom rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/16/2011, do vylúčenia veci C. H. na samostatné konanie uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/16/2011 zo dňa 07.06.2023, sú premietnuté aj v rozsudku Okresného súdu Nitra v preskúmvanej veci, sp. zn. 2T/76/2013.

Prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra v záverečnom návrhu uviedol, že návrh odsúdeného na obnovu konania považuje za nedôvodný, skutočnosti týkajúce sa nezákonného zloženia senátu nie sú zákonným dôvodom na povolenie obnovy konania, ale sú dôvodom na podanie mimoriadneho dovolania, nakoľko tento dôvod je explicitne vyjadrený v § 371 odsek 1 písmeno b), písmeno e) Trestného poriadku. V tomto prípade na návrh odsúdeného sa nevzťahuje ani § 394 odsek 4 Trestného poriadku, nakoľko ten sa týka rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci pre konkrétneho obvineného. Čo sa týka druhého dôvodu, a to výpovedi svedka F. H., uviedol, že táto výpoveď bola vykonaná pred rozhodnutím súdu, a skutočnosť, že obsah tejto výpovede nebol známy odsúdenému, neznamena, že musel byť neznámy aj súdu. K doplneniu návrhu na povolenie obnovy konania uviedol, že rozhodnutie súdneho dvora EÚ o tom, že pri kasačnej sťažnosti sa má prihliadať aj na zmenu právnej úpravy v prospech páchatel'a správneho deliktu, ktorá zmena nastala až potom, čo bolo vydané rozhodnutie správneho súdu nižšej inštancie nie je preskúvané, ktoré je právoplatné, nemožno automaticky aplikovať aj na trestné konanie, nakoľko toto má svoje špecifiká, najmä čo sa týka procesu v porovnaní s kasačnou sťažnosťou správneho konania. Navrhoval preto, aby súd návrh na povolenie obnovy konania odsúdeného podľa § 399 odsek 2 zamietol ako nedôvodný.

Obhajca odsúdeného na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu uviedol, že zotrváva na písomnom odôvodnení návrhu. Žiadal, aby súd vyhovel návrhu na povolenie obnovy konania a obnovu konania povolil vo výroku o treste rozsudku Okresného súdu Nitra v návrhu uvedeného, pričom doplnil, že čo sa týka výroku o treste, keďže bol zrušený rozsudkom Krajského súdu Trnava, ktorý bol oboznámený na verejnom zasadnutí, navrhol zrušiť výrok o treste tohto rozsudku.

Odsúdený v konečnom návrhu uviedol, že trvá na návrhu na povolenie obnovy konania, pridrižoval sa vyjadrení obhajoby. Navrhoval, aby súd vzal do úvahy aj jeho doplnenie urobené na verejnom zasadnutí, teda dôvody na prijatie obnovy konania tak, ako ich uviedol. Tiež konštatoval, že súdom zamietnuté dôkazy bude treba ako dôkazy vykonať. Doplnil, že dovolanie tak, ako to predniesla prokurátorka, podať nemohol, pretože o H. výpovedi, ktorú učinil po jeho vylúčení na samostatné konanie, sa dozvedel až prednedávnom, lehota na dovolanie mu už uplynula.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr než známe, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Okresný súd Nitra po oboznámení so spisom Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/11/2019, zabezpečených listinných dôkazov, ako aj samotného návrhu odsúdeného, jeho doplnenia, po vyjadrení procesných strán na verejnom zasadnutí skúmal, či sú v danom prípade splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania v súlade s ustanovením § 394 Trestného poriadku.

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, nejde o ďalší riadny opravný prostriedok, ako je to napríklad pri odvolaní, teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch.

Účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu skôr známe. Z hľadiska splnenia podmienok obnovy konania nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo o dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú, vedel v pôvodnom konaní navrhovateľ, ale je rozhodujúce či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli známe súdu (R 10/1976). Pre povolenie obnovy konania je okrem podania návrhu oprávnenou osobou potrebné splniť súčasne aj dve podmienky a to, že musí ísť o skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr než známe a tieto skutočnosti samy o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi musia viesť k inému rozhodnutiu, než aké bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie, prípadne ak vzhľadom na tieto nové skutočnosti a dôkazy by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V konaní o povolenie obnovy konania sa súd obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v § 394 odsek 1 Trestného poriadku. Skutočnosťou predtým než známou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, alebo ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, a ktorá nebola predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa obnova týka. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukazovať novými dôkazmi (naplnenie prvej podmienky k povoleniu obnovy konania).

Na povolenie obnovy konania je však tiež potrebné zistiť, či nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr než známe samy osebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodňujú iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu bol v zrejmom rozpore s účelom trestu (druhá podmienka k povoleniu obnovy konania). Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novo tvrdených skutočností a novo navrhovaných dôkazov. Pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Úlohou obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je teda zistiť, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr než známe, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného. Zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia sa v konaní o obnove konania nepreskúma.

Dôvodom obnovy konania podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku teda nemôže byť každá nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste, pričom toto posúdenie je výlučne úlohou rozhodujúceho súdu.

Súd nie je povinný akceptovať vykonanie akéhokoľvek odsúdeným navrhovaného dôkazu, hoci aj súdu skôr neznámeho, ale len takého, o ktorom existuje dôvodný predpoklad, že buď sám o sebe alebo v kontexte s dôkazmi v pôvodnom konaní známymi má silu zmeniť ustálený skutkový stav spôsobom významným pre rozhodnutie v otázke viny a trestu.

Preto súd zamietol vykonať ďalšie dokazovanie, a to výsluch F. H., ktorý navrhol odsúdený, a to z dôvodu, že v pôvodnom konaní bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, z ktorého vyplynulo, že obžalovaný spáchal pokračovací obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu, pretože účelom obnovy konania nie je verifikovať pôvodné dokazovanie.

Účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku nie je revízia pôvodného trestného stíhania, ani verifikovanie pôvodne vykonaných dôkazov, či spochybňovanie spôsobu, akým ich hodnotil súd v pôvodnom konaní. Tieto sú totiž nezvratné, nemožno ich meniť, ani inak korigovať a dôkazy, ktoré už boli vykonané v pôvodnom konaní nemožno opakovať (revízia pôvodného rozhodnutia a predchádzajúceho mu konania prichádza do úvahy pri podaní dovolania, ak sú splnené zákonné podmienky pre uplatnenie tohto, od obnovy konania odlišného mimoriadneho opravného prostriedku).

K argumentácii obhajoby rozhodnutím Súdneho dvora EÚ vo veci C-544/23 (BAJI Trans, s.r.o.) súd poukazuje na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré vyslovil v uznesení sp. zn. 5Tdo/14/2025 zo dňa 03.04.2025:

„v prípade, že by Súdny dvor Európskej únie dospel k záveru, že čl. 49 Charty základných práv Európskej únie a zásada *lex posterior mitius* v ňom obsiahnutá sa má vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje na správne súdne konanie o opravnom prostriedku, akým je kasačná sťažnosť, teda že Najvyšší správny súd, konajúc i v druhej a poslednej inštancii o tejto kasačnej sťažnosti, má prihliadať na zmenu právnej úpravy v prospech páchatel'a administratívneho deliktu posudzovaného v základnom konaní administratívnom orgánom, ktorá nastala až po tom, čo bolo vydané rozhodnutie správneho súdu nižšej inštancie ním preskúmané, ktoré je právoplatné, najvyšší súd zastáva názor, že vzhľadom na rozdiely medzi kasačnou sťažnosťou a dovolaním, ako aj na osobitosti správneho konania, ktorými sa odlišuje od trestného konania, by závery Súdneho dvora Európskej únie neboli aplikovateľné v trestnom konaní. (Záverom najvyšší súd poukazuje na skutočnosť, že pripustením analógie v zmysle výkladu dovolateľa by sa vytvoril stav, kedy by sa revízie právoplatných rozhodnutí v trestnom konaní v dôsledku zmeny právnej úpravy v prospech páchatel'a trestného činu, ku ktorej došlo po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutí, mohli domáhať len odsúdení, ktorým plynie lehota na podanie dovolania, čo je v rozpore s ústavou chráneným princípom právnej istoty ako aj zásadou rovnosti zakotvenou v čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.)“

Ďalej konajúci súd poukazuje na stanovisko Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktoré vyslovil v Uznesení Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS/503/2025 zo dňa 30.09.2025, ktorého právna veta znie: „Dôvodom na obnovu konania na základe právnych (iných než skutkových) okolností je podľa § 394 ods. 4 písm. a), b) Trestného poriadku len rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva konštatujúce v konkrétnej veci porušenie ľudských práv alebo slobôd obvineného (keďže tento súd nie je kasačným súdom a obmedzí sa len na konštatáciu dotknutého porušenia práv), ako aj zmena zákona v dôsledku derogačného nálezu ústavného súdu (ostatne uvedený dôvod výlučne v súvislosti s neústavným podkladom pre skoršie rozhodnutie a v kontexte následného využitia účinkov čl. 50 ods. 6 ústavy v novom konaní). Dôvodom na obnovu konania teda nie je zmena zákona v otázke podstatnej pre pôvodné rozhodnutie, ktorá bola vykonaná po jeho právoplatnosti v bežnom legislatívnom procese. II.

Sťažovateľom označená judikatúra Súdneho dvora Európskej únie (ak by bola použiteľná ako argument na vykonanie prieskumu už právoplatných rozhodnutí v trestných veciach, a ak áno, tak na vykonanie prieskumu ich určitého okruhu na základe spojenia s prvkom výkonu európskeho práva) by mohla byť takto použitá len vo vzťahu k prieskumu pôvodného právoplatného meritórneho rozhodnutia v dovolacom konaní podľa Trestného poriadku (a to pri kvalifikačnom použití zákona zmeneného po právoplatnosti dotknutého rozhodnutia). To však neplatí o konaní o obnove trestného konania (relevantné a výlučné dôvody povolenia obnovy konania, ktoré sú právnej povahy, sú popísané v predchádzajúcom odseku).“

Súd si nemohol osvojiť argument obhajoby, že sa má na zmenu Trestného zákona prihliadať v ktoromkoľvek štádiu trestného konania, a to aj v prípadoch, keď sa rozhoduje o mimoriadnych opravných prostriedkoch, ku ktorým návrh na obnovu konania patrí – postaviac tento mimoriadny opravný prostriedok na roveň kasačnej žalobe – sťažnosti ako mimoriadne opravného prostriedku v rámci konania podľa zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku, nakoľko kasačná žaloba, resp. sťažnosť sa nejaví ako mimoriadny opravný prostriedok – nakoľko sa rozhodnutie, proti ktorému smeruje, nestalo nezvratným, keďže môže byť spochybnené, ak odsúdený v stanovenej lehote podá opravný prostriedok.

Súčasne súd dodáva, že rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva je právne záväzný iba pre štát, ktorý bol účastníkom daného konania, a to len vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu (J. K., G. v. Slovenská republika, obdobne aj E. v. Slovenská republika).

Odsúdený napadol pôvodné rozhodnutie tiež z dôvodu, že novelou Trestného zákona, platnou od 15.03.2024 a účinnou dňom 06.08.2024, po zverejnení Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL ÚS 3/2024 z 03.07.2024, došlo k humanizácii trestov, zníženiu trestných sadzieb trestov, pričom odsúdenému bol oproti súčasnej právnej úprave uložený neprímeraný trest, o ktorého zmenu, z dôvodu toho času miernejšieho postihu za rovnaký skutok, usiluje.

Súd konštatuje, že úmyslom zákonodarcu v súvislosti s novelizáciou Trestného zákona účinného od 06.08.2024 nebolo prehodnocovanie každého právoplatne uloženého trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený podľa platných a účinných predpisov do 06.08.2024. Uvedené vyplýva aj z prechodného ustanovenia § 438k odsek 7 Trestného zákona, ktorý upravuje právnu situáciu v prípade, že došlo k právoplatnému uloženiu trestu pred účinnosťou novely Trestného zákona za čin, ktorý už nie je definovaný ako trestný čin. V danom prípade sa nejedná ani o prípad vyplývajúci z ustanovenia § 394 odsek 4 písmeno b) Trestného poriadku, keďže Ústavný súd Slovenskej republiky nevyslovil nesúlad žiadneho z ustanovení Trestného zákona, ktoré bolo aplikované na trestný čin, za ktorý bol odsúdený uznaný vinným v pôvodnom konaní, s Ústavou Slovenskej republiky, pričom len samotná zmena príslušných ustanovení Trestného zákona v čase po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku vyhláseného v pôvodnom konaní nie je dôvodom na povolenie obnovy konania, ak zákon neustanovuje inak.

Pokiaľ ide aplikáciu neskoršieho, pre páchatela priaznivejšieho zákona, zo znenia ustanovenia § 2 odsek 1 Trestného zákona vyplýva, že trestnosť činu sa posudzuje a trest na ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší. Z uvedeného vyplýva, že neskorší zákon, ktorý je pre páchatela priaznivejší, možno použiť len do vyhlásenia rozsudku v danej veci. Preto v konaní o povolenie obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku nemožno bez relevantných nových dôkazov či nových skutočností súdu skôr neznámych nanovo posudzovať trestnosť činu či primeranosť trestu uloženého v pôvodnom konaní.

K vyjadreniu odsúdeného, že o jeho veci rozhodol nezákonný senát, súd konštatuje, že uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. zo dňa 6Tdo/13/2018 Najvyšší súd SR zamietol dovolanie odsúdeného, ktoré bolo o.i. podané z dôvodu nezákonne zloženého senátu. K tomu v odôvodnení uviedol, že predseda Okresného súdu Nitra opatrením č. 2 z 25.02.2011 (č.l. 3002 spisu) určil na základe žiadosti predsedníčky senátu, L. E. M., podľa § 246 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku jedného náhradného príslušného na celé konanie v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 2T/16/2011, z ktorého bola trestná vec obvineného C. H. uznesením Okresného súdu Nitra z 07.06.2023 vylúčená na samostatné konanie, pod sp. zn. 2T/76/2013. Najvyšší súd SR v rozhodnutí konštatoval, že nezistil žiadne pochybenie, keďže Okresný súd Nitra rozhodol v zákonom zložení, v súlade s § 3 odsek 3, odsek 6 zákona o súdoch č. 757/2004 Z. z. a podľa § 246 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku a rozvrhom práce Okresného súdu Nitra. Vzhľadom na skutkovú a z toho vyplývajúcu časovú náročnosť prejednávanej trestnej veci, bolo postupované podľa § 246 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku, a hlavné pojednávanie bolo vykonané aj za účasti náhradného člena senátu. Uvedeného rozhodnutia sa konajúci súd v plnej miere pridrižiava.

Po vykonaní dokazovania nezistil súd žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by vyšli najavo dodatočne, a ktoré by následne v súlade s ustanovením § 394 Trestného poriadku odôvodňovali

povolenie obnovy konania. Na kladné rozhodnutie súdu o povolení obnovy konania nepostačuje len predloženie skutočnosti a dôkazov súdu skôr neznámych, ale spolu s tým musia tieto spĺňať aj podmienku, že sú spôsobilé odôvodniť (privodiť) iné rozhodnutie o vine, prípadne treste. Takéto podmienky v danej veci splnené neboli.

Poučenie:

37Nt/15/2025

6

Proti uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní od jeho oznámenia. O sťažnosti rozhoduje na Krajský súd v Nitre.

Sťažnosť má odkladný účinok.

Právo podať sťažnosť nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.